

domachpytašch, so bych do šo schoł a šo slěwužiwanja
 šwojeje prjedawšcheje strowoty a wščitkich druhich hrěchow
 roškał. Wodaj mi, so njejšym cze horzyscho lubował ani
 czi šwěrnišcho šlužił. Ach Knježe, njespominaj na hrěchi
 mojeje mlodošcže ani nješkodź so mnu do šudženja. D
 kaš šo nastróžam, hdyž šlyšchu, so mam psched twojim
 šudnym stolom samolwjenje dacź wot kóždeho njewužitneho
 šłowa, kotrež šym hdy wuryczał! A kaš se šwojimi
 myšlemi psched tobu wobsteju, dokelž šy tež myšlow
 šudnił! A dyrbjuli wot šwojeho znyłeho žiwjenja, wot
 wščitkeho mojeho cžinjenja a wostajenja tebi samolwjenje
 dacź, — ach, Knježe, šchtó móže psched tobu wobstacź?
 Šdy by Šhrystuš mój wumožnił njebył, ja bych wěcžnje
 šhubjeny był! We wěrjazym dowěrjenju na mojeho šbóž-
 niša Jesuša Šhrystuša proschu cze, Božo, wutrobnje: Ach,
 Jesušowych ranow dla šmil šo nade mnu! Šeho pschelateje
 krowě dla wodaj mi moje hrěchi! Ššes jeho krowawny pót
 a šmjertne bėdženje pomhaj mi, luby knježe Božo! Ša šo
 hanibuju, mój Božo, psched tobu mojej woczki pošbėhnyčź;
 ja šo hanibuju šwojich prjedawšchich lětow a wobėndže-
 nych hrěchow! Ach hdy budžich tola pobožnišcho a bóle
 kšesćizijanszy živy był! D wšmi mój hrěch wote mnje!
 Ša čžu taš rad š twojej wšchomóžnej pomozu nowe
 žiwjenje šapocžecź. Šdyž mi moju strowoscź wróczišch, dha
 čžu te lėta, kiž mi tu hišcže pschidašch, k twojej cžesczi
 we wěrje a wěrnej bohabojošczi wukupowacź, je jašo dar
 a pschidawš k mojemu žiwjenju pschijecź, a čžu šo cžaš
 šwojeho žiwjenja na tule khoroscź a štyšš šwojeje dušche,
 ale tež na twoju móžnu ruku dopomnicź. Ach Knježe,
 budź twojemu džěscžu hnadny, šahub wšchitke moje hrěchi
 po twojej wulkej šmilnošczi, twojeho lubeho Šsyna Jesom
 Šhrysta dla. — D mój šbóžnišo, šastup ty šam moje